

Leonyid Brezsnyev elvtárs beszéde

(Folytatás a 3. oldalról.)

metországra", az európai határok módosítására vonatkozó makacs igénye. Manapság az imperializmus erőszakos jellege különösen világossá teszi azt, hogy az imperializmus történelmileg halálra van ítélve.

Az imperializmus lényegesen meggyengült, de még mindig elég erős ahhoz, hogy komolyan veszélyeztesse a világ békét, a népek biztonságát.

A szocialista országok népei elsőrendű kötelességüknek tartják, hogy megfelelően barátaik bizalmának szerte a világon és osztály-elleneségeik cselszövésére válaszulva újabb sikereket érjenek el a szocializmus és a kommunizmus építésében.

A béke és szocializmus érdekei, minden ország dolgozóinak érdekei a szocialista országoktól, a mai feltételek között állhatatosan azt követelik, hogy az országok mindegyike az egész közösség érdekében tömörítse sorait.

Most minden eddignél fontosabb, hogy erősítsük a szocializmus országainak szövetségét a nemzeti-felzárkózó mozgalommal, mindenivel, aki az imperializmus ellen harcol.

Az imperializmus kalandorpolitikája megköveteli, hogy mindannyian megőrizzük fokozott éberségünket és szüntelenül erősítsük a szocialista országok védelmét. Annak idején V. I. Lenin azt mondta, hogy az előző forradalmak azért szenvedtek vereséget, mert nem tudtak védekezni. De mi nem fogunk vereséget szenvedni — hangsúlyozta — mert tudjuk, hogy hogyan védekezzünk. Mi állandóan emlékeztünkben tartjuk nagy vezérünknek ezt a tanítását is.

A Szovjetunió és Magyarország sikeresen együttműködik a közös védelem erősítéséért. Ezt tükrözi a ma aláírt új szerződés is. Együttműködésünk — mint valamennyien tudják — nem csak kétoldali, hanem kollektív alapon is megvalósul, a Varsói Szerződés szervezetének keretében.

A szocialista államok kollektív védelmének mindenoldalú megerősítését egyik legfontosabb feladatunknak tekintjük elvtársak, bizostom önök arról, hogy a szovjet emberek továbbra is méltóan hozzájárulnak a feladat megoldásához.

Szoros együttműködésben barátainkkal és szövetségeseinkkel mindent megteszünk annak érdekében, hogy fegyvereink műszaki tökéletessége és ereje, fegyveres erőink harci készenléte, elvegye az imperialisták kedvét még annak a gondolatától is, hogy kezét emel-

Magyar—szovjet barátsági nagygyűlés

jenek népeink szocialista vívmányaira. (Nagy taps.)

Külpolitikánkban továbbra is keményen kitartunk amellett az elv mellett, amely szerint az államok függetlenségének, szuverenitásának és területi sérthetlenségének tiszteletben tartásával valóban lehetséges a szocialista és kapitalista államok békés egymás mellett élése. És minél erősebbek lesznek a szocialista országok pozíciói, annál több lehetőség lesz arra, hogy ez az elv győzedelmeskedjen a nemzetközi kapcsolatokban.

Az imperializmus és reakció erőinek cselszövésére, mi, kommunisták azzal válaszolunk, hogy még aktívabban törekszünk a kommunista világmozgalom tömörítésére, még határozottabban szembeszállunk minden olyan kísérlettel, amely megbonthatná soraink egységét. Az élet nap nap után bizonyítja: nem lehet kommunista az, aki félredobja mozgalmunk legerősebb fegyverét — a proletár internacionalizmust; aki a forradalmi erők nemzetközi egységét és harci szolidaritását korlátozza, ideológiánk számára idegen nacionalizmussal cseréli fel; aki szakadárpolitikát szít és ezzel osztály-elleneségünk kezére játszik.

Ezért vált ki az egész világ marxista-leninistái körében olyan felháborodást Mao Ce-tung és csoportjának kalandor tevékenysége. Ma már az egész világ számára világossá vált e csoport nagyhatalmi, szovinizta irányvonalaik igazi célja. A tények arról tanúskodnak, hogy ez a csoport valójában nem az imperializmus ellen, hanem a szocialista országok, a kommunista mozgalom ellen harcol.

Mint ezt az utóbbi kínai események mutatják, Mao Ce-tung és cinkosai veszélyeztetik a kínai nép forradalmi vívmányait. Amit Mao Ce-tung csoportja „kulturális forradalomnak” nevez, helyesebb lenne ellenforradalomnak nevezni. Lényegében véve Kínában ma csapást mérnek a népi demokratikus hatalomra.

Gyakorlatilag beszűntették tevékenységüket a párt alapszabályzatában feltüntetett szervei és az államhatalom alkotmányosan előírt szervei, szétkérgették a szakszervezeteket, a kommunista ifjúsági, társadalmi szervezeteket. A párt és állam sok kiváló és nagy érdemeket szerzett dolgozóját, a kínai forradalom sok ismert funkcionáriusát, több kimagasló katonai

vezetőt, a tudomány és kultúra jeles képviselőit becsmérlék, embertelen represszióknak vetik alá.

Megsemmisítik a dolgozók szociális vívmányait és jogait. Fegyveres megtorlásnak vetik alá azokat a kínai munkásokat és parasztokat, akik az ország különböző részein fellépnek Mao Ce-tung és kreatúráinak önkényuralma ellen.

A kínai események nemcsak a Mao Ce-tung-csoportosulás eszmei-politikai hanyatlásáról tanúskodnak, hanem arról az erős ellenállásról is, amelybe e csoportosulás politikájára a dolgozók széles rétegei, számos párt- és állami beosztásban levő személy, a fegyveres erőknél jobb képviselői körében ütökök.

Kína kommunista pártja és népe most történelmi kritikusszakaszát éli át. De bármennyire bizonyult is legyen ez a harc, biztosak vagyunk abban, hogy végeredményben találni fognak erőt ahhoz, hogy megvédjék a forradalom vívmányait és nagy országukat a helyes útra vezessék.

Meggyőződésünk, hogy Kínában végeredményben győzni fog a szocializmus ügye. Ezt az SZKP és az egész szovjet nép, amelynek érzelmeit Kína kommunistái és népe iránt a testvéri barátság és a proletár internacionalizmus szelleme hatja át, közös nagy ügyünk fontos győzelmeként fogja üdvözölni. (Nagy taps.)

Huszonnégy európai ország kommunistainak ez év tavaszán Karlovj Varyban megtartott konferenciája a testvérműködésnek jó példáját mutatta. Úgy látszik, itt az ideje, hogy fokozzuk ilyen irányú közös erőfeszítéseinket. Ilyen álláspontot foglal el sok párt és ezzel mi is teljesen egyetértünk.

Az egység harci jeliszavunk volt, ma is az és az marad a jövőben is. Biztosítani szeretnénk Önöket, kedves elvtársak, arról, hogy a Szovjetunió Kommunista Pártja minden tőle telhető megtesz és a jövőben is meg fog tenni annak érdekében, hogy a kommunista mozgalom egységesen lépjen fel, a legteljesebben és a leghatékonyabban teljesítse történelmi feladatát — betölti a békeért, nemzeti függetlenségért, demokráciáért és szocializmusért vívott világméretű harc ilhetojének és vezérének szerepét. (Nagy taps.)

Soha nem felejtjük el, hogy a magyar dolgozó nép fiamak tízezrei aktívan vettek részt az oroszországi Októberi Forradalomban és harcolt népünk, a szocializmus ügyének védelmében. E derék internacionalista harcosok közül sokan ma is élnek. A szovjet emberek testvérüknek tekintik őket, s nagy ünnepük óráiban tisztelettel adóznak nekik, mint Október minden hőseinek. (Nagy taps.) Október 50. évfordulója lehetőséget ad arra, hogy valóban történelmi méretekben értékeljük annak a nagy tettnek a jelentőségét, amelyet 1917-ben Oroszország munkásai és parasztjai végre vittek, Leninnel és a bolsevik párttal az élen.

Éljen a magyar és a szovjet nép örök, megbonthatatlan barátsága! (Hosszantartó, nagy taps.)

Éljen a Magyar Szocialista Munkáspárt — a magyar dolgozók kipróbált vezetője! (Hosszantartó, nagy taps.)

Fejldjék és arasson új győzelmeket a béke, a demokrácia, a nemzeti függetlenség és a szocializmus nagy ügye! (Hosszantartó, nagy taps.) (MTI)

Szovjet tudós szegedi előadása a számító-technikáról

A szegedi szovjet műszaki-tudományos előadásorozat harmadik rangos vendége G. I. Marcsuk professzor, a Szovjet Tudományos Akadémia levelező tagja, a szibériai számítástechnikai intézet igazgatója volt. A Szegedi Akadémiai Bizottság, a József Attila Tudományegyetem és a MTE SZ rendezésében tegnap délelőtt tartotta meg előadását A számítástechnika és a műszaki tudományos fejlődés címmel az Akadémiai Bizottság színházában. A szovjet tudóst — akit elképzelt szegedi programja során Csakmág György, az MSZMP Csongrád megyei bizottságának osztályvezetője és Balog István, az MSZMP szegedi párt-vezető bizottságának tagja, a városi pártbizottság osztályvezetője is — Budá Ágoston tanszékvezető egyetemi tanár, a Szegedi Akadémiai Bizottság elnöke köszöntötte, majd a témával foglalkozó, az iránt érdeklődő egyetemi oktatók, hallgatók nagy figyelemmel kísérték Marcsuk professzor előadását. Az előadó a téma tudományos részletein túl tájékoztatást adott a szibériai

(Somogyiné felv.)

Marcsuk professzor (baloldalt) a szegedi kibernetikai laboratóriumban, Muszka Dániellel

számítástechnikai központ szervezeti felépítéséről, gépeiről és kutatási témáiról is, majd a kérdésekre válaszolt.

Szegedi tartózkodása idején G. I. Marcsukot fogadta Márta Ferenc tanszékvezető egyetemi tanár, a JATE rektora. Jelen volt a fogadáson Tóth Károly, a Szegedi Orvostudományi Egyetem rektora, s a két egye-

tem számos professzora. A délután további részében pedig a szegedi kibernetikai laboratóriumba látogatott a szovjet vendég, ahol Muszka Dániel tudományos osztályvezető tájékoztatta az ott folyó munkáról.

Marcsuk professzor városnézettel fejezte be szegedi programját, majd visszautazott Budapestre.

Újabb találkozás nagy szovjet filmekkel

A Szovjetunió félévszázados történelme alig két évtizeddel fiatalabb a film pályafutásánál. S minthogy a mozivászon térhódítása éppúgy a természetes gyermekcipőknél, első lépések

sete-suta botlásaitól indult — miként az új művészetek születése —, az orosz film történetét nagyjából és egészében azonosíthatjuk a szovjet film történetével.

A Nagy Októberi Szocialista Forradalomtól ihletett, elismert és nagy sikerrel megvalósított filmek sorát.

Mindenre emlékszem, Richárd

Ismét egy történet arról, hogy hányféle módon szól az emberek életébe a háború. A rendezőnek R. Kalninnak nem volt könnyű dolga, de sikerült megtalálnia újabb izgalmas két órával a szovjet háborús filmek sorát.

A Mindenre emlékszem, Richárd című film hősei: az SS-ekhez erőszakkal besorozott lett „önkéntesek”, akik 20 évvel a háború után újra találkozhatnak. Érzelmek és morális kérdések — élet-halál záskutája ez a találkozás. A visszavágott smitken meglevenedik a múlt minden szörnyűsége; cselekedetek, amelyekre talán akkor sem volt és ma sincs magyarázat. Felborultak az értéklételek, minden hétköznapi, megszokott emberi

kapcsolat — egyetlenegy maradt meg ezek közül: élni!

A rendező differenciált, árnyalt jellemeket teremtett, még a legrosszabb, legszurdabb szituációkban is adott ellenpórust. A pokol, a háború borzalma, mocsara, hogyan alakítja az embert, alakítja-e annyira, hogy ember maradjon?

A múltat és a jelent technikai is ügyes ritmusba hozó rendező elültetett a nézőben egy morális, helyre- tevő és valamiképpen igazságot szolgáltató tépelődést. Hogy az emberekben a háborúnak nincs és talán nem is szabad vége lenni — hogy valójában ne lehessen.

J. A.

Egymilliárd a biliárdasztalban

Alkalmi szójátékon kívül aligha kapcsolhatta más össze a milliárdot egy biliárdasztalal. Miként kalandos kriminelőn okozati összefüggéseket számonkérni, mérő unaloműzésből is, tilos. A milliárd ékszernek ára, a biliárdasztal rejtékeltje, ahová végeredményben kerül, és ahonnan legesleg- utoljára eltűnik a corpus delicti. Közben pedig két aranyigazság igyekszik felhívni magára a nagybecsű publikum figyelmét. Az egyik: hogy ügyes tolvajoké a szerepese, övék a gazdagság. A másik: ügyesebb tolvajoké a nagyobb szerencse, övék a nagyobb gazdagság. Csúpan tudni kell banni vele. Mindez poton-egyszerű. Most már lefordítva ennek a színes francia filmnek nyelvére, Nicolas Gessner — forgatókönyvíró és

rendező — arról nyilatkozik, hogy tulajdonképpen a leggandiózusabb, leggyafurtabb, leggazdagabb lopásokért kell a legcsekélyebb munkát végezni. Mindössze elcsenni az árut az érzékeny lelkű és idegzetű tolvajoktól. Bagatell. Ezt teszi a film egybeiránt rokonszenves, melegsívű férfihőse, egy jobb sorsra érdemes jóvalis fiatalember, aki maj- legeg amolyan banktisztviselő.

Annvi sok véres, eltökélt szándékunk ellenére is komolyan vett, brutális izgalmat keltő krimi után végre francia jövővöink megszántak. Jámbor színök a mozivászonon, sikló nők, futó csóknok, kedélyes gengszterek. Egy jól sikerült teadélután végére — a la carte — ajánljuk.

N. I.

Megnyílt a zágrábi vásár

Csütörtök reggel — a hagyományoknak megfelelően — Tito jugoszláv elnök megnyitotta a 73. Zágrábi Nemzetközi Vásárt. Az idei vásáron 57 ország vesz részt. A több mint 180 ezer négyzetméteres vásárterületen csaknem ötezer külföldi és több mint 1200 jugoszláv vállalat állítja ki a termékét.

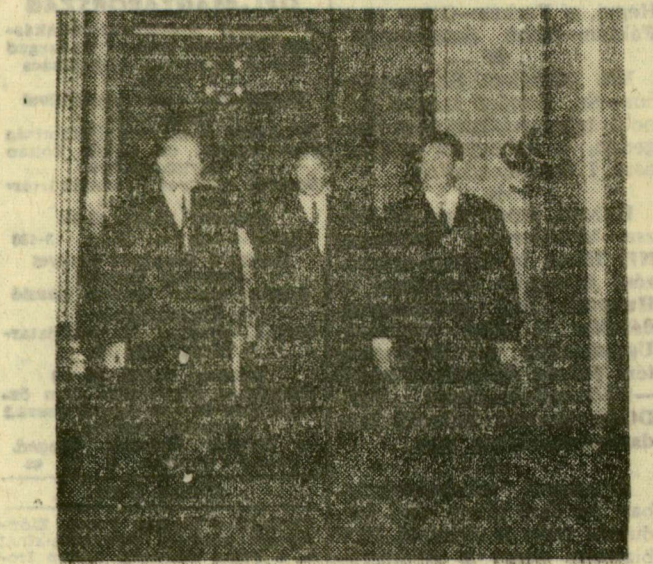
Az ünnepélyes megnyitón ott voltak a szocialista országok kormányainak képviselői is, akik szeptember 4-6 között Belgrádban táncszöveget folytattak az arab országokkal való gazdasági együttműködés kérdéséről. Így részt vett a megnyitón és megtekintette a többi között a magyar pavilont — a magyar delegáció is, élen dr. Timár Mátással, a minisztertanács elnökhelyettesével.

A Nagy Október jubileumának köszöntése

Elvtársak!

Az Októberi Forradalom 50. évfordulóját nemcsak a szovjet nép fogja megünnepelni, hanem az egész kommunista és felszabadító mozgalom, az egész haladó emberiség. Jól tudjuk, hogy a

magyar kommunisták és a szocialista Magyarország egész népe olyan aktivitással készül a Nagy Október jubileumának köszöntésére, mint saját nagy nemzeti ünnepére. Ezért hálával tartozunk Önöknek, drága barátaink.

Képünkön — balról jobbra — Kádár János, A. N. Koszigin és L. I. Brezsnyev az Országházban